

balls ja realitzats. En la segona es va presentar l'activitat en terminologia dins de les Universitats de l'àmbit catalanoparlant agrupades en la xarxa de l'Institut Joan Lluís Vives, tant en el terreny de la producció de vocabularis i eines de treballs, com en el de la recerca fonamental i aplicada. En la tercera es va explicar l'activitat del TERMCAT en producció terminològica i normalització.

Com a complement de la Jornada científica es va dedicar el dia 2 de juny a una Jornada tecnològica adreçada fonamentalment als professionals de la terminologia i persones interessades en l'enginyeria terminològica. La finalitat d'aquesta Jornada tecnològica era de fer conèixer a fons quatre eines informàtiques seleccionades prèviament ja fos per la seva originalitat o per la seva eficiència.

Els quatre organismes seleccionats van ser el TERMCAT, que va presentar el seu gestor de terminologia GESTERM, l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada de la Universitat Pompeu Fabra (IULA), que va mostrar la Plataforma integrada per a la gestió de corpus i terminologia TERMINUS, el "Bureau de la traduction" del govern del Canadà, que va mostrar una aplicació col·laborativa en wiki per al treball terminològic, i l'"Office québécois de la langue française" del govern del Quebec, que va presentar el seu gestor terminològic.

La iniciativa de presentació en conjunt de la terminologia catalana, que es duia a terme per primera vegada, va fer veure clarament la quantitat del treball terminològic realitzat per molts organismes institucionals i acadèmics en tot l'àmbit catalanoparlant i alhora va permetre valorar més explícitament l'experiència catalana en terminologia i la coherència del treball català al servei de la normalització lingüística. Aquesta primera experiència de presentar el treball terminològic català en conjunt va ser un èxit i esperem de repetir-la tantes vegades com ens sigui possible. La terminologia catalana és un treball de conjunt de molts participants que globalment té un pes de primer ordre en el panorama internacional.

M. Teresa CABRÉ CASTELLVÍ
Institut d'Estudis Catalans
Universitat Pompeu Fabra

Tercer Seminari Internacional sobre Refranys Meteorològics. Geoparemiologia romànica (6 i 7 de juny de 2011). — Els dies 6 i 7 de juny de 2011 va tenir lloc a la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona el *Tercer Seminari Internacional sobre Refranys Meteorològics* (TERSEREME; <http://stel.uab.edu/tersereme/>), que pretenia posar en relleu la diversitat geoparemiològica de la Romània. Aquest seminari tancava la tríada iniciada per dues trobades anteriors: PRISEREME (*Primer Seminari Internacional sobre Paremiologia Romànica. Els refranys meteorològics*; <http://stel.uab.edu/prisereme/>), celebrat durant el 25 i el 26 de maig de 2009; i SESEREME (*Segon Seminari Internacional sobre Refranys Meteorològics. Als llinars de l'Europa romànica*; <http://stel.uab.edu/sesereme/>), que tingué lloc el 27 i el 28 de maig de 2010.

L'organització del TERSEREME va recaure en el professor José Enrique Gargallo (UB), investigador principal del projecte de recerca *Ampliació de BADARE* (FFI2008-2998/FILO) i de la *Base de datos sobre refranes del calendario y meteorológicos en la Romania* (<http://stel.uab.edu/badare/>), que va comptar amb l'ajuda d'altres membres de BADARE: Maria-Reina Bastardas, Joan Fontana i Antonio Torres.

El Seminari s'inaugurà el dilluns 6 de juny amb la presència del Vicerector d'Informació i Comunicació de la UB, Dr. Pere Quetglas, del degà de la Facultat de Filologia, Dr. Adolfo Sotelo, i del president del TERSEREME, Dr. José Enrique Gargallo, que va presentar el llibre *I proverbi meteorologici. Ai confini dell'Europa romanza* (Edizioni dell'Orso, 2011), publicació en què es

recullen les contribucions al *Segon Seminari Internacional sobre Refranys Meteorològics. Als llindars de l'Europa romànica* (SESEREME). L'edició del volum fou coordinada per José Enrique Gargallo, amb la col·laboració de Maria-Reina Bastardas, Joan Fontana, Gabriele Iannàccaro i Antonio Torres.

El Dr. Joan Veny va ser l'encarregat de la ponència inaugural, que versà sobre «Paremiologia y variación dialectal». A continuació, Antonio Torres (UB), membre de BADARE i del comitè organitzador del Seminari, pronuncià la ponència «Refranes hispánicos y proyección americana», que trobà una continuació lògica en la següent ponència, «Los refranes meteorológicos en Uruguay», a càrrec del professor de la Universitat Nacional i Capodistriaca d'Atenes, Carlos Alberto Crida. Tot seguit, el focus d'atenció es va traslladar d'Hispanoamèrica a Portugal i, més concretament, a les illes Açores, de la mà del professor João Saramago («Os proverbios meteorológicos no *Atlas Linguístico-Etnográfico dos Açores. Comparação com outras fontes*»).

La sessió de tarda va començar amb dues ponències que prenién com a àmbit de referència Galícia; d'una banda, Manuel González González, professor de la Universitat de Santiago de Compostella, es va centrar en els refranys meteorològics gallecs del mes de gener («*O mal tempo no seu tempo é bo tempo: refráns galegos referidos ao mes de xaneiro*»), i, d'altra banda, Xesús Ferro Ruibal, director de la revista *Cadernos de Fraseoloxía Galega* i personatge polifacètic de la cultura gallega contemporània, va esbossar unes «Notas de xeoparemioloxía galega». Posteriorment, bo i respectant un arc temàtic d'oest a est, la professora Pilar García Mouton, membre del CSIC, es va ocupar de «Los refranes meteorológicos en el *Atlas Lingüístico (y etnográfico) de Castilla – La Mancha (ALecMan)*». D'altra banda, Víctor Pàmies, lingüista especialitzat en paremiologia catalana, va exposar els resultats de les més de dues mil enquestes, recollides per mitjà d'internet, en què maldava per establir un cànon amb els refranys catalans més coneguts. La seva ponència s'intitulava «*Quan al cel hi ha cabretes, a la terra hi ha pastetes. Comparació entre les dades lexicogràfiques i les obtingudes en enquestes d'ús de refranys catalans*», però, malgrat que el títol ens pugui induir a error, no ens estarem d'apuntar que, segons la seva enquesta, el refrany més votat fou *Qui no vulgui pòls, que no vagi a l'era*. La sessió de dilluns es va cloure amb la ponència «Paremiologia, onomàstica i territori. L'element toponímic en els refranys meteorològics occitans», a càrrec d'Aitor Carrera, professor de la Universitat de Lleida.

La sessió de dimarts es va iniciar de manera ben pedagògica gràcies a la ponència de Julia Sevilla Muñoz (Universitat Complutense de Madrid) intitulada «La investigación geoparemiológica en España, Francia y Bélgica a través de la sección *El refranero hoy* de la revista *Paremia*». A continuació, va ser el torn de Guylaine Brun-Trigaud (Universitat de Niça), amb la ponència «Les dictons dans les atlas linguistiques de l'espace galloroman». De l'àmbit sard, se'n va ocupar el professor de la Universitat Stendhal de Grenoble, Michel Contini («Temps chronologique et météorologique dans les dictons sardes»). Posteriorment, el centre d'interès es va traslladar a Itàlia, per mitjà de dues conferències: en primer lloc, «Proverbi meteorologici e zoonimi nell'ambito italo-romanzo», a càrrec d'Elisabetta Carpitelli (Universitat de Niça), i, en segon lloc, «I proverbi della Candelora in Piemonte», de la mà de Tullio Telmon (Universitat de Torí). La sessió matinal va tenir com a colofó una ponència centrada en una varietat romànica que actualment es troba en vies d'extinció, l'istroromanès. El professor de la Universitat de Zadar (Croàcia) Nikola Vuletić va exposar els resultats obtinguts en el seu treball de camp amb la ponència «*N-av ni de nâp, e kotro de v rze*. Refranys meteorològics istroromanesos i relacions interlingüístiques».

La tarda es va encetar amb un estudi centrat en el tresor paremiològic que representa l'obra de Jesús Moncada. Se'n va encarregar el professor Károly Morvay (Universitat Eötvös Loránd de Budapest) amb la ponència «*Mirar amb un ull a Xerta i l'altre a Tivenys*. Fraseologia i territori dins l'obra literària de Jesús Moncada». A continuació, el professor del Departament de Fi-

lologia Eslava de la UB Marc Ruiz-Zorrilla, i l'organitzador del Seminari, José Enrique Gargallo, van centrar el seu interès en «El concepto de 'veranillo' en Europa. Ensayo semántico-motivacional». Per desgràcia, aquell mateix dia es va saber que la ponència del senyor Antoni Mir (Linguamón – Casa de les Llengües), intitulada «Linguamón, la Casa de les Llengües», s'hauria de suspendre.

L'activitat del Seminari es va cloure amb una taula rodona que pretenia respondre la pregunta «¿Es posible un atlas paremiológico romance?». El moderador fou el Dr. José Enrique Gargallo i hi intervingueren els professors Gabriele Iannàccaro (Universitat de Milà-Bicocca) i Vittorio dell'Aquila (*Atlas Linguistique Roman*). Els ponents van aportar propostes pràctiques que caldrà tenir com a compte de cara a un possible, i ben engrescador, nou projecte d'àmbit geoparemiològic, ara que BADARE i *Ampliación de BADARE*, sota l'ègida dels quals han tingut lloc els tres Seminaris (PRISEREME, SESEREME i TERSEREME), arriben a bon port, i, tanmateix, a la seva fi.

El Seminari no només ha aconseguit agrupar professors de la Facultat de Filologia de la UB i estudiants de ben diverses orientacions acadèmiques, sinó també membres de BADARE d'altres universitats i un selecte grup d'especialistes d'arreu d'Europa que ha palesat la importància de la geoparemiologia, alhora que ha expressat el desig i la necessitat d'afaiçonar, potser en un futur no gaire llunyà, un atlas paremiològic de la Romània.

Joan FONTANA I TOUS
Universitat de Barcelona

Presentació del *Diccionari de dubtes del català oral* a l'Institut d'Estudis Catalans (14 de juny de 2011). — El dia 14 de juny de 2011, a la sala Pere i Joan Coromines de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), es presentà el *Diccionari de dubtes del català oral* (DDCOR), que acollia la Secció Filològica de l'Institut en el centenari de la seva fundació i en el marc de l'«Any de la paraula viva». L'esdeveniment s'emmarcava en la cloenda de l'11a edició del Postgrau de Correcció i Qualitat Lingüística, la 6a edició del Postgrau d'Assessorament Lingüístic en els Mitjans Audiovisuals i la 5a edició del Màster en Correcció i Assessorament Lingüístic, que organitza el Departament de Filologia Catalana de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), juntament amb les facultats de Ciències de la Comunicació i de Traducció i Interpretació de la mateixa universitat. Ara com ara ja se'n preparen les successives edicions per al propi curs 2011-2012.

El DDCOR constitueix un recurs digital per a l'ensenyament de la llengua estàndard oral, on convergeixen els resultats de l'ambició científica i l'expertesa en lingüística aplicada. De fet, permet la transferència del coneixement per mitjà d'una eina informàtica innovadora, utilíssima i necessària que s'ha anat gestant en cursos especialitzats de postgrau a la UAB durant aquesta primera dècada del segle. Tanmateix, el període de recerca pròpiament dit —selecció de corpus, enregistraments i digitalització— es desenvolupà en el bienni 2009-2010, gràcies a un ajut a projectes per a la millora de la qualitat docent, concedit per l'AGAUR de la Generalitat de Catalunya. La presentació va anar a càrrec dels tres autors: David Paloma (UAB), Mònica Montserrat (UAB) i Josep Àngel Mas (Universitat Politècnica de València), en aquest ordre, amb intervencions breus d'Isidor Marí, president de la Secció Filològica de l'IEC, i Xavier Villalba, director del Departament de Filologia Catalana de la UAB. Els autors són docents i investigadors universitaris amb una llarga experiència en el camp de la llengua dels mitjans orals. En començar, van expressar el seu agraïment a la contribució i assessorament d'altres lingüistes, com ara, Joan Veny (UB, IEC), Miquel Àngel Pradilla (URV, IEC), Gabriel Bibiloni (UIB) i Imma Creus (UdL), tot restant oberts